

Eines

Respondre

SECRETARIAT PELS MARGINATS/ N. 114 ABRIL 2019

Com hem de “respondre”?,

Com **responen** cadascú de nosaltres al que Déu ens demana?. Avui parlant amb una persona que està en atenció directa li he preguntat:

“Com t’ho fas per tal de poder aguantar?”

“Cada dia atens a persones amb problemes, manca d’amor, manca de casa, manca de treball, soledat, etc... D’on treus la força per tal de continuar?”.

Se m’ha quedat mirant i la principi no ha tingut cap resposta. Després d’una estona m’ha dit que l’important es acompanyar a les persones, no posar-se ni davant ni darrera. Si et poses davant no les deixes créixer i que prenguin les decisions. Si et poses darrera es recolzen en tu per prendre les decisions. Però si et poses al costat i les acompanyes pots tenir una mirada neta i ajudar-les en el tros del camí que comparteixes amb tu. Elles han de fer el seu camí i tu el teu, no pots fer-ho per ells.

Al final després d’una estona m’ha dit que la font per ella és l’oració i la presència de Jesús en la seva vida forces per continuar i jo li he comentat que aquesta presència es nota en la casa i en la forma en que s’apropen a les persones des d’una mirada neta i sense prejudicis.

Que durant aquesta quaresma siguem capaços de buscar la forma de tenir una mirada neta vers als altres per veure el fons del cor de cada persona.

Pau i Bé

Secretariat per als Marginats

Escolta, Senyor, i respon-me

Escolta, Senyor, i respon-me,
que sóc pobre i desvalgut.
Guarda la meva vida,
que sóc un fidel teu.
Salva, Déu meu, el teu servent
que en tu confia.

Apiada't de mi, Senyor,
que a tu clamo tot el dia.
Dóna aquest goig al teu servent;
a tu, Senyor, elevo la meva ànima.
Tu, Senyor, ets indulgent i bo,
ric en l'amor per a tothom qui t'invoca.

Senyor, escolta la meva pregària,
escolta la meva súplica.
T'invoco en hores de perill
i sé que em respondràs.

Entre els déus no hi ha ningú com tu, Senyor,
no hi ha gestes comparables a les teves.
Tots els pobles que has creat, Senyor,
vindran a prosternar-se al teu davant
i glorificaran el teu nom.
Perquè tu ets gran, Senyor, i obres meravelles, tu ets
l'únic Déu.

Ensenya'm, Senyor, la teva ruta,
i m'encaminaré en la teva veritat.
Dóna'm un cor que no estigui dividit:
fes que veneri el teu nom.
Et lloaré, Senyor, Déu meu, amb tot el cor,
glorificaré per sempre el teu nom.

Dona Kolores, roba per transformar l'exclusió social

El primer dia de la primavera, vaig anar a conèixer “El lloc de la dona”, un centre en ple barri del Raval, que atén diàriament 70 dones que volen deixar enrere la prostitució. Em rep la seva directora, Nieves de León Reyes, de la congregació de les Germanes Oblates del Santíssim Redemptor. Encara que la presència de les oblates a Barcelona data del segle passat, arriben al Raval el 1984, i després de veure les necessitats del barri, inauguren el Lloc de la Dona el 1996, com un espai d'atenció social, formació i inserció laboral, ben a prop de la principal zona de prostitució del carrer, així com dels recursos socials i sanitaris del barri.

La Nieves, religiosa oblata des del 2002, nascuda a Tenerife fa 49 anys, treballadora social i teòloga, m'ensenya les classes on s'imparteixen els cursos, mentre m'explica amb loquacitat aquest projecte apassionant que aconsegueix empoderar dones que han estat maltractades per la vida, fer que tornin a creure en elles mateixes i puguin tenir una feina i un futur per viure sense dependre dels altres.

“El carisma de les oblates és una acollida incondicional a les dones amb dificultats que venen de contextes de prostitució i d'esclavitud amb finalitat d'explotació sexual, amb el màxim respecte i sense jutjar-les”, em diu la Nieves, que de la seva llarga experiència està convençuda que tota persona és susceptible de canvi, i encara que els processos d'aprenentatge i d'ajuda psicològica acostumen a ser llargs, “no s'ha de perdre l'esperança”.

L'any passat 354 dones van ser ateses al Centre de la Dona. Però com arriben fins aquí? Les persones que hi treballen visiten locals i centres de prostitució, els donen uns kits de material de prevenció amb fulletons informatius i se les anima a conèixer el centre. Quan venen, el primer que reben és l'assessorament d'un servei de salut que les adreça als serveis ginecològics de la zona. “Però ja s'ha trencat el gel, afirma somrient la Nieves, i llavors estem en contacte per whatsapp i les informem dels cursos que poden rebre aquí”.

Un equip de 20 treballadores, més la feina imprescindible dels voluntaris, fan possible els diversos cursos. Es fan classes de castellà i català, de salut per poder atendre millor els fills, drets i deures que tenen com a ciutadanes, i també de cultura catalana. Després hi ha els cursos per tenir cura de la gent gran, ser cuineres o assistents de la neteja. I enguany proposen un nou curs d'horticultura.

DONA KOLORS

Però sens dubte el projecte estrella és la marca social de roba i complements femenins Dona Kolores. El que va començar com un taller de costura de roba de tradició africana, ha esdevingut el disseny i la confecció de peces de moda actuals que es venen en diverses botigues de Catalunya. “És roba còmoda que funciona com a fons d'armari, adreçada a dones de més de 30 anys”, afirma la Nieves, que recorda les llàgrimes que li queien d'emoció en la desfilada que van fer a Tenerife.

De les dones que han fet el curs de formació en costura a l'entitat, actualment n'hi ha sis contractades. “Un sou permet, per exemple, que puguin signar un contracte per un pis”, explica la directora del Lloc de la dona.

Una altra iniciativa que ha estat un èxit és el cor Dona Gospel format per unes 10 cantants. L'últim concert a la parròquia de Santa Anna va omplir l'església.

Nieves segueix desgranant amb passió més projectes: un taller de dansa africana, un altre de dansa contemplativa... “Es enriquidor tantes cultures, són nigerianes, brasileres, veneçolanes, dominicanes, espanyoles... Totes elles saben que formen part d'una gran família, recuperen l'autoestima i senten que poden conduir autònomament la seva vida”.

www.llocdeladona.org
www.donakolors.cat

SECRETARIAT DIOCESÀ DELS MARGINATS

Qui som

La comunitat cristiana, des de la seva fundació, sempre s'ha ocupat dels marginats. Els marginats són aquells que per raons econòmiques, de raça, cultura, salut, limitació física o psíquica, comportament o ideologia, no tenen accés fàcil a un lloc dins la societat ni als seus béns.

És en continuïtat amb aquesta història que l'Assemblea Diocesana de l'Església de Barcelona, l'any 1981, pren consciència del problema de la marginació i crea el Secretariat Diocesà de Pastoral de Marginació, que entre d'altres funcions té la de "coordinar i posar al dia la tasca que porten a terme en matèria de marginació els religiosos, laics i preveres". El primer responsable va ser Mn. Oriol Xirinacs que va ser-hi fins el 1997. Durant aquesta etapa es van crear el Centre Joan Salvador Gavina i l'entitat Anem per feina.

L'any 1997 es realitzà una remodelació de l'organigrama de la diòcesi on va crear tres delegacions generals d'entre les que hi havia la de pastoral social que encomanà a Mn. Salvador Bacardit. Aquesta delegació va agrupar el secretariat diocesà per als marginats. Des de 2004 fins el setembre de 2018 el Delegat de Pastoral Social fou Mn. Josep M Jubany i en aquest període el Secretariat de marginats formava part d'aquesta Delegació.

Des del setembre de 2018 el Director del Secretariat és l'Àngel Zambrana i el Secretariat està inclòs en la Delegació de Pastoral Social i Caritativa.

Podeu col.laborar amb nosaltres:

1. Donant-nos la vostra opinió sobre Eines.
2. Fent-nos arribar les adreces electròniques de persones o entitats interessades en rebre els nostres materials.
3. Compartint amb nosaltres els vostres materials pastorals sobre la marginació i el Quart Món.

Moltes gràcies a tots i a totes!

Secretariat Diocesà pels Marginats
Sant Pau, 101
(Parròquia de Sant Pau del Camp)
08001 Barcelona
Telèfon 933176397
e-mail: sdmarginacio@arqbcn.cat

Objectius

L'objectiu últim del Secretariat Diocesà pels marginats és l'evangelització entesa com un alliberament total de la persona.

El Secretariat té present que si hi ha marginats, és, perquè hi ha una societat que margina. Per això l'acció de l'Església ha de preparar la persona del marginat per incorporar-se a una comunitat humana i fer front a les causes de la marginació, amb un esperit servicial, solidari i crític; sempre en proximitat, sintonia i comunió amb les persones i situacions de marginació. Alhora que ha de predisposar i educar la ciutadania a acollir els marginats, acompanyar-los i integrar-los en la vida social. Conscients de la gravetat que avui té el problema de la marginació, el Secretariat procurarà suscitar vocacions, tant entre els laics com entre els religiosos per atendre aquest camp.

